

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Primename, kad CIOFS Prezidiumo sprendimu lapkričio 17-ąją, per Šv. Elžbietos Vengrės šventę, visose OFS ir Jaupra brolijose visame pasaulyje organizuojama **Tarptautinė pasauliečių pranciškonų solidarumo diena**. Vietinės brolijos kviečiamos laisvai pasirinkti, koku būdu organizuos šią dieną – vykdys lėšų rinkimo akciją ar užsiims kita veikla. Solidarumo dienos metu surinktos lėšos skiriamos padėti broliams ir seserims mūsų pačių brolijose ar aplinkoje, o su finansine ataskaita supažindinama visa brolija, kad būtų užtikrintas skaidrus lėšų panaudojimas. Būkime jautrūs savo brolių ir sesių poreikiams!

Primename, kad CIOFS Prezidiumo sprendimu pasauliečiai pranciškonai visame pasaulyje prideda papildomus maldavimus, meldamiesi **Valandų liturgijos Rytmetinę ir Vakarinę** privačiai ar brolijos susirinkimų metu. Maldavimus galima parsisiųsti [čia](#) arba rasti ugdymo mėnraštyje Nr. 134. Junkimės į bendrą maldą su visu Ordinu!

Pirmaisiais mėnesių sekmadieniais, 17 val., Šv. Klaros seserų vienuolyne Kretingoje vyksta **Pranciškoniškosios šeimos atgailos vakarai**, kurių metu meldžiamės už Lietuvos Pranciškoniškosios šeimos atsivertimą.

Kasdien, 20 val., per Zoom – **Maldos skydas už Ukrainą**. Nuo pat karo pradžios meldžiamės rožinio maldą už Viešpaties pergalę Ukrainoje ir visų mūsų širdyse. [Zoom prisijungimo nuoroda](#).

Kiekvieno mėnesio paskutinį pirmadienį, 8.00 val., Marijos radijo eteryje yra transliuojama **Pranciškoniškosios šeimos laida „Porciunkulė“**. [Laidų archyvas](#) Palaikyti pranciškonišką laidą galite pervesdami savo auką šiais rekvizitais: Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas; LT287044060003604017; mokėjimo paskirtis – radijo laidai „Porciunkulė“.

Kviečiame užsisakyti ilgarankovius **marškinėlius su Kūrinijos giesmės tekstu!** [Daugiau informacijos](#). Brolių užsakymai priimami el. paštu: ulonas@gmail.com. Tel. pasiteirauti: +370 608 87828 (Romualdas).

KONTAKTAI:

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas | Secular Franciscan Order in Lithuania

Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT287044060003604017

ofs@ofs.lt (Nacionalinė taryba), ofs.lietuvoje@gmail.com (Sekretoriatas); www.ofs.lt; Facebook @ofs.lt

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė Jogilė Teresa Ramonaitė OFS (+370 671 73870; jogileteresa@yahoo.com)

Nacionalinė viceministrė Nijolė Raudytė OFS (+370 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė Kristina Petrutytė OFS (+370 652 83698; petrutyte@gmail.com)

Nacionalinis sekretorius diak. Nerijus Čapas OFS (8 699 13671; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinis ekonomas Romualdas Ulonas OFS (+370 608 87828; ulonas@gmail.com)

CIOFS narė ir nacionalinė broliška vadovė Virginija Mickutė OFS (+370 682 18060; virginija.mickute@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Antanas Grabnickas OFM (+370 680 25115; antanas3@outlook.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Piotr Strocen OFM Conv (+370 691 45100; piotrstrocen@tlen.pl)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 155 (2026 m. spalio)

Brangieji broliai ir sesės,

*Sveikiname su brangiausio mūsų brolio šv. Pranciškaus švente!
Koks džiaugsmas mums, kad galim minėti tokią išpūdingą 800 metų sukaktį.
Nuo pačių pradžių pasauliečiai buvo šalia brolio Pranciškaus, šalia esam ir
dabar. Dalinkimės tuo džiaugsmu, gyvenkim savo charizma pasaulyje
kuriam esam pašaukti Pranciškaus pavyzdžiu
skelbti Jėzaus Kristaus Evangeliją!*

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
Nacionalinės tarybos vardu,
Jogilė Teresa Ramonaitė OFS

2026 m. spalio 3 d.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Leono XIV: UŽ PSICHIKOS LIGOMIS SERGANČIŲJŲ PASTORACIJĄ. Melskimės, kad psichinės sveikatos pastoracija plėtotųsi visoje Bažnyčioje ir padėtų įveikti stigmatizavimą bei diskriminaciją psichikos ligomis sergančiųjų žmonių atžvilgiu.

Pasauliečių pranciškonų ordino: Už Maltos, Tanzanijos ir Argentinos nacionalines brolijas. Už vaisingą ir artimą OFS brolių ir dvasinių asistentų bendradarbiavimą, skatinant pašaukimus į Pasauliečių pranciškonų ordiną.

Tema: PASAULIEČIŲ PRANCIŠKONŲ ORDINO GENERALINIO MINISTRO TIBOR KAUSER OFS LAIŠKAS, ŠVENČIANT TRANZITO JUBILIEJŲ

Mielieji broliai ir seserys!
Viešpats tesuteikia jums savo ramybę!

Šie metai – paskutinieji didžiųjų pranciškoniškųjų jubiliejų metai, kai mes prisimename paskutines šv. Pranciškaus Asyžiečio gyvenimo žemėje akimirkas. Tačiau kviesdamas jus apmąstyti šv. Pranciškaus Asyžiečio Transzitą, raginu jus kontempliuoti ir visą jo gyvenimą. Paskutinės dienos buvo ne tik trumpas gyvenimo tarpsnis, bet Dievo darbą jo gyvenime užbaigusi akimirka. Kaip jis pats sakė: „*Aš savo dalį atlikau, ką turite daryti jūs – tepamoko jus Kristus!*“

Transzitas reiškia Perėjimą. Sekime šv. Pranciškaus gyvenimu: kaip jis perėjo septynis gyvenimo etapus – septynias duris, kurias Dievas jam atvėrė. Pasidalinsiu keliomis mintimis apie šiuos etapus, kaip įvaizdį pasitelkdamas duris, kurias Dievas atveria ir mums. Galbūt tai padės mums geriau suprasti šv. Pranciškų ir rasti užuominų, kaip Dievas gali mus vesti per gyvenimą.

Septynerios durys. Eidami Dievo keliais, turime pereiti per duris, peržengti slenksčius. Tačiau einant su Dievu, pro šias duris praeinama tik kartą. „*Nė vienas, kuris prideda ranką prie arklų ir žvalgosi atgal, netinka Dievo karalystei*“ (Lk 9, 62). Kai vedami Dievo pereiname duris, ne tik nebėra kelio atgal, bet ir pačios durys už mūsų užsidaro. Dievas pašalina visa, kas trukdė eiti pirmyn, kad nekliudytų kitam žingsniui. Pro šias uždarytas duris negali prasiveržti jokios audros – vidinės kovos, netikrumas, pagundos ir sunkumai. Dievas visada mus veda pirmyn. Taip žvelgdami į šv. Pranciškaus gyvenimą, ieškokime kelių savo gyvenime, apdovanotame nuostabia pasauliečių pranciškonų pašaukimo dovana.

Pirmosios durys: tapti didžiu riteriu. Turime pamatyti didžius Dievo planus mūsų gyvenimui. Jaunasis Pranciškus buvo savo laikmečio sūnus: beveik kasdien mėgavosi linksmybėmis, negalvodamas apie rytdieną. Tačiau dar jaunystėje Pranciškus Bernardonė ėmė keistis – iš žmogaus, kuris gyvena tik šia diena, jis tapo didelių siekių turinčiu žmogumi. Dar prieš atsivertimą buvo momentas, kai jis panorė ne tik gyventi šia diena, leisti laiką su draugais ir pramogauti, bet ir nuveikti didžių dalykų. Laikinuosius tikslus pakeitė vienas galutinis gyvenimo tikslas. Net jeigu tikslas tapti didžiu šaukliu, nenugalimu riteriu dar nevisiškai buvo Dievo planas. Vis dėlto Pranciškus pradėjo mąstyti apie tai, ką galėtume pavadinti pašaukimu. Maži mūsų tikslai žlunga, jei nėra jungiami didesnio tikslo. Būtent tai jis atrado kalėjime. Neturėdami to, kas bet kokiomis aplinkybėmis mus kreipia į Dievą, mes klaidžiojame tarp daugybės mažų tikslų. Dievas apreiškė Pranciškui štai ką: tavo gyvenimas yra daugiau nei vien gyvenimas šia akimirka ar gyvenimas dėl lėkštų dalykų. Šią nuostatą vėliau jis išlaikys visą gyvenimą, visada žvelgdamas į didžius dalykus. Taip pat ir mūsų gyvenimas yra daugiau nei vien gyvenimas šia akimirka. Nepamirškime, kad Dievas turi didelį planą kiekvieno iš mūsų gyvenimui.

Antrosios durys: iš kartumo į saldumą. Dievas nori, kad atsigręžtume į Jį, nes Jis nori, kad mūsų gyvenimas būtų pilnas saldumo, o ne kartumo. Turėdamas didelius tikslus, žmogus gali pasidaryti labai ryžtingas. Jei kažkas yra gerai, tai yra ir bus gerai. Jei kažkas yra blogai, ryžtingame nusistatyme tai nelengva pakeisti. Pranciškus turėjo tokią nuostatą, tačiau Dievas galėjo ją pakeisti. Atsivertimas yra visiškas mąstymo pasikeitimas. Tai ne kitoks požiūris į antraeilus dalykus ar pastangos ką nors daryti geriau, daugiau ar mažiau arba šiek tiek kitaip. Atsivertimas yra esminis pasikeitimas. Toks lūžio momentas įvyko šv. Pranciškui susitikus su raupsuotučiu. Pranciškus tebesėdėjo ant žirgo, matyti raupsuotuosius jam tebebuvo kaktu. Tačiau Dievas jį pakeitė ir padėjo pereiti pro antras duris – padaryti tai, kas atrodė neįmanoma, ir apkabinti raupsuotąjį. Štai kas yra tikras pokytis: sustabdyti žirgą, nultipti nuo jo ir priartėti prie raupsuotojo. Taip padarė šv. Pranciškus, ir Dievas pavertė saldumu tai, kas anksčiau buvo kartu. Nuo šios akimirkos jis buvo pasirengęs kiekviename žmoguje matyti Kristų. Mūsų laikų raupsuotieji taip pat nejoja žirgais, mes turime sustoti ir nultipti nuo savo aukšybių, kad juos susitiktume. Atsivertimas yra sunkus, bet svarbus veiksmas, turintis esminių pasekmių. Jei įžvelgiame, kad Dievas gali pasinaudoti kiekvienu – netgi raupsuotučiu. Jei atliksime savo dalį, kaip šv. Pranciškus pereidami pro šias antras duris, Dievas padarys visa kita. Jis padarys tai, ko patys niekada negalėtume: kartumą pavers saldumu. Su šiuo saldumu širdyje šv. Pranciškus pradėjo ieškoti Dievo valios. Ir mes tą patį darykime!

Trečiosios durys: į broliją. Esame sukurti dalytis savo gyvenimu su kitais. Po atsivertimo šv. Pranciškus norėjo būti vien tik su Dievu. Jis viską darė vienas. Vienas pradėjo atstatyti Šv. Damijono bažnyčią (ir dar dvi kitas). Ieškodamas vienumos, jis „išėjo iš pasaulio“ (Testamentas, 1). Iš pradžių vienas ėjo pas raupsuotuosius ir vienas „jį pasigailėjo“ (Testamentas, 1). Tačiau Dievas turėjo kitą planą. Kaip sakė pats šv. Pranciškus: „*Viešpats davė man broliją*“ (Testamentas, 2). Jis jų neieškojo ir nenorėjo gyventi kartu su kitais, bendruomenėje. Tačiau žmogus, kuris norėjo būti vienas su Dievu, iš troškusiojo vienumos tapo priėmusiuoju brolius. Taip broliškas gyvenimas tapo vienu svarbiausių pranciškoniško dvasingumo aspektų. Gyventi brolijoje yra esminė mūsų pašaukimo dalis. Tas, kuris turi pašaukimą į OFS, turi pašaukimą gyventi brolijoje. Dievas nenori mūsų paversti vienišais didvyriais ar šventais atsiskyrėliais. Priešingai, Jis nori, kad mes parodytume, kaip yra gera (ir visa tai kyla iš Jo), kai kartu darome dalykus ir, svarbiausia, kartu siekiame šventumo. Nepalikime nė vieno nuošalyje. Viešpats davė ir mums brolių ir seserų. Dėkokime už juos Dievui ir gyvenkime šia dovana!

Ketvirtosios durys: matyti ne tik mišką, bet ir medžius. Didieji mūsų gyvenimo tikslai turi būti įgyvendinti praktiškai. Prisiėmęs atsakomybę už Dievo dovanotus brolius, šv. Pranciškus išmoko mažuose, asmeniškuose susitikimuose įgyvendinti didžias vizijas. Jis tapo broliu, kuris į kiekvieną žmogų žvelgė labai asmeniškai. Jis atsisakė savo pasninko dėl novico brolio, paprašytas pasimelsti nedelsiant sustojo, parašė asmeninį laišką broliui Leonui. Jis pradėjo suvokti, kad didžios vizijos ir dideli tikslai įgyvendinami kasdienybėje, santykiuose šalia esančiais. Apsidairykite, pažvelkim į savo šeimą, broliją, darbovietę ir pamatykim žmones, kuriems reikia mūsų meilės, pagalbos ar gero žodžio. Dievas nori mus panaudoti!

[Tęsinys kitame ugdymo mėnraštyje]